

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

அம் புத்தகம். சஞ்சிகை உய.] துளாசா (ஸ்). ஜப்பசி மீ. உசு தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, Oct. 26, 1848. [Vol. VIII. No. 20.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, inclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.

JAFFNA—THE MISSIONARIES.

TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—MESSRS P. B. FERNANDO and SON.

KANDY—MR. L. LAWTON.

BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

மகவும் கனம்பொருந்திய ஜயாவே, தாங்கள் தயவுசெய்து இத்துடனேவரும் நிருபத்தை தங்கள் பத்திரத்தில் பிரசுரஞ்செய்ய மன்றுகிறேன்.

பாப்புமார்க்கத்தாருக்குப் பட்சமாய் எழுதும் நிருபம்.

என் சினேகிதர்களே, சற்றுக்கவனியுங்கள். இக்காலத்தில் உங்களுடைய உங்களைத்தானே வஞ்சிக்கின்றது. பொதுவான திருச்சபையைத்திறந்து விசுவாசப்பிரமாணத்திலே சொல்லியிருக்கிறதில்லையெனவென்று கேட்டால், சொல்லியிருக்கின்றது. உரோமான் சபையைத்திறந்தோ ஒன்றுஞ் சொல்லியிருக்கவில்லை. மேலும், உரோமான் திருச்சபையை விசுவாசிக்கிறேனென்றல்லப் பொதுவான திருச்சபையுண்டென்று விசுவாசிக்கிறேனென்று சொல்லி இருக்கின்றது அப்படிப்பட்ட திருச்சபை மெய்யாய் உண்டாயிருக்கின்றது. எத்தேசத்தாரானும் எப்பாஷைக்காரரானும் இயேசுக்கிறிஸ்துநாதரை விசுவாசித்து அவருடைய தீர்வசனத்தைக் கைக்கொண்டு நடந்தால் அவர்களே அவருடைய திருச்சபையார். உரோமான் சபையிலேயும் வளர்கள் அப்படி நடக்கிறார்கள். அவர்களும் அவருடைய திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். உரோமான் சபைமாத்திரம் பொதுவான திருச்சபையென்று சொல்லுகிறதோ தப்பிதமாயிருக்கின்றது. உரோமான் சபை அப்போஸ்தலருடைய காலமுதற்கொண்டு அநேக வருஷக்காலமாய் எப்படியுண்டாயிருக்கின்றதென்று கேட்டால், சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். உரோமை புரியிலே கிறிஸ்தவர்கள் உண்டாயிருக்கிறதற்குமுன்னே கிறிஸ்துசபை எருசலேம், அந்தியோகியா, முதலான புர்களிலே உண்டாயிருந்தது. ஆதலால், உரோமான் சபை முதற்சபையல்ல. மேலும், உரோமான் சபை இப்போழுது இருக்கிறபிரசாரமாக அப்போஸ்தலருடைய காலமுதற்கொண்டு இருந்ததில்லை, அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலே உரோமாபுரியிலுண்டான சபை தேவதூதர், மரியான், முதலானவர்களை வணங்குகிற வணக்கமும் மற்றும் சுவீசேஷத்துக்குத் தகாத செய்கைகளும் இல்லாமற் சுவீசேஷத்தின்படி நடந்துவந்ததென்பதைப் பவுல் அப்போஸ்தலன் உரோமருக்கெழுதின நிருபத்திலே அறிவலாம். ஒரு முன்னூறு வருஷத்துக்குப் பின்பு உரோமாபுரியிலே உண்டாயிருந்த இராசாவாகிய கோன்ஸ்தான் தீன் என்பவன் கிறிஸ்துமார்க்கத்தில் பட்சமாயிருந்தகாலத்திலே அந்தச் சபையிலேயும் மற்ற ஞாசகனளையேயும் வெளக்கிச் செல்லவும் அஞ்ஞான்கருடைய வளக்கங்களும் அத்திலேயே மெய்யானவிசுவாசத்தறைச்சல்களுமுண்டாயின. அவைமேன்மேலும் பெருக்கப்பட்டால் இப்போழுதிருக்கிற பாப்புமார்க்கம் உண்டாயின. அத்திலே சத்தியமும்,

அசத்தியமும், மெஞ்ஞானமும், அஞ்ஞானமும், பரிசுத்தமும், அசுத்தமும் கலந்திருக்கிறபடியால் விஷங்கலந்திருக்கிற திருச்சபையோல அந்த மார்க்கம் மிகுந்த மோசம்கொடுக்கிறதாய் இருக்கின்றது. அதைத்திறந்து நாம்மிகவும் புலம்பவேண்டியதுதான். கிறிஸ்துசபையிலே அப்படிப்பட்ட தன்மார்க்கம் உண்டாதுமென்று இயேசுநாதரும் அப்போஸ்தலரும் முன்னறிவித்தார்கள். அவர்கள் சொல்லிய தீர்க்கதரிசனங்களைவள.

* மத்தே. எ. யு. மத்தே. உரு. உசு. க. தீ மோத். ச. க—ரு. வெளிப்படுத்தின விசே. யு. யு. க—யு.

* இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களை நீங்கள் உற்றுப்பார்த்தால், உரோமான் சபையன்றி மற்றொரு சபை அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களின்படி இருக்கிறதில்லையென்று நன்றியுத்தோன்றும். மற்றத் தீர்க்கதரிசனங்களின்படி கிறிஸ்துநாதருக்கேதிராளிகளாகிய அந்தப் பாப்புக்கள் முதலானவர்களுக்குக்கர்த்தருடைய திருவாயின் கட்கத்திலே கேடுவரும். அந்தக்கேட்டுக்குத்தப்பிப் போதும்படிக்கு நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கக்கடவோம்.

நீக்கும் அநீக்கும் பங்கேது? ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஜக்கியமேது? கிறிஸ்துவும் பசாசுக்கும் இசைவு ஏது? விசுவாசத்துக்கும் அவிசுவாசத்துக்கும் பங்கேது? தேவாலயத்துக்கும் விக்கிரகாலயத்துக்கும் கூட்டேது? ஆகையால் ஒருமையில்லாத விசுவாசிகளான நீங்கள் இணைக்கப்படாதிருப்பீர்களாக. நான் அவர்களுக்கென்றே வாசப்பண்ணி அவர்களுக்குள்ளே நடந்து அவர்களுக்குத்தேவையிருப்பேன். அவர்களெனக்குச் சனங்களாய் இருப்பார்களென்று யேசுவாசசொன்னபடியே நீங்கள் சிவனுள்ள தேவனுடைய ஆலயமாய் இருக்கிறீர்கள்.

ஆதலால் நீங்கள் பிரிந்து அச்சத்தானதைத் தொடாதிருங்கள். அப்போழுது நானுங்களுக்குத் தகப்பயிரிருப்பேன். நீங்கள் எனக்குக் குமாரருமாய்க்குமாரத்தினுமாய் இருப்பீர்களென்று சருவ வல்லமையுள்ள பராபரன் சொல்லுகிறாரென்று பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதியிருக்கிறார். உ. கோரி. சா. யசு—யு.

பிரியமான உரோமான் சபையாரே, சுவீசேஷத்துக்குத்தப்பிதமாய் நடக்கிற மற்றவர்களே இந்தவசனத்தையும் இதில் சொல்லியிருக்கிற வசனங்களையும் நீங்கள் நன்றியு சிந்தித்துக்கொண்டு போய்வழுகளைவிட்டு உங்கள் இரட்சகருமாய் தலைவருமாய் இருக்கிற இயேசுக்கிறிஸ்துவின் உட்கத்திற்கும் அவருடைய தீர்வசனத்திற்கும் மனந்திரும்பிக் குணப்படுவீர்களாக. இப்படிக்கு, தேவதாசதேசிகன்.

யாழ்ப்பாணம், சுண்டிக்குழி, துளாசா ம. ஸு செப்டெம்பர் மீ யு க ந். தேதி.

நூதனக்கிறிஸ்தவர்கள் சாதனச்சாதிபேதம்.

மகாமுக்கிய மிகாவைக்கிய நகாருக்கொருசிகாரே த்ர முகாமைத்துரை மைனர்தாரையே,

தந்தன் அம். புத்தகம் யசுஞ்சஞ்சிகையில் "சபையார் சாதிவத்தியாசம் பார்ப்பது தவறெனவரைந்தல்" என்ற முகவுரையைக்கொண்டு, ஓர் கிறிஸ்தவன் எழுதிய கடிதத்தைப்பிரசுரஞ்செய்ததற்காய்த் துதிக்கின்றேன். அதுபோன்ற வேறென்றிற்குத் தங்கள் பத்திரிகையில் இடங்கொடுப்பீரென்று மதிக்கின்றேன். அஃதாவது மட்டுக்களப்பில் கிறிஸ்துமார்க்க அநுசாரிகளாய் இருக்கும் அநேகருஞ் சாதிவத்தியாசம் இல்லையென்று பிரசித்த அறிக்கையிட்டாலும் உள்ளாக அஞ்ஞானிகளிலும் அநிகமான சாதிபேதத்தைக் கவனித்து வருகிறார்களென்பது சத்தியம். அப்படியிருப்பதால் அவர்களை முற்பக்கம் பார்த்தால் பட்டாணை குதிரைபோலும் பிற்பக்கம் பார்த்தால் நாடாணைக்காரன் குதிரைபோலும் இருக்குது என்று சாட்சிசொன்னவன் சீலமாய் பெயர்ந்து கிறிஸ்தவர்களாயுஞ் செய்கையில் அஞ்ஞானிகளும் மாய் இருக்கிறார்களென்று சொல்லவேண்டும். கிறிஸ்தவனுயிருப்பவனெவனுங் கிறிஸ்துமார்க்கம் (ஆம், விவிய வேதம்) உண்மையென்றொப்புக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியானால் தான் கிறிஸ்தவனை விருக்கும்போது தன்க்கஞ்ஞானிகளுக்குள்ளே பெண்ணெடுப்பதும் அவர்களை அஞ்ஞானியாகவே விட்டு விடுதல்முதலிய சகல நீட்டைகளையுஞ் செய்ய

விட்டு அவர்களாத்தமத்தைப் பட்சிக்க வளரும் அக்கினையைத் தங்கள் ஆறுதலாய்க்கொண்ட காரணம்யாது? நாங்கள் உத்தியோகத்திலே செல்வத்திலே உயர்ந்திருக்கிறோம். நமக்குச்சரியான பாரி கிறிஸ்தவர்களில்லை. ஆகவே அஞ்ஞானிகளைக் கலக்க வேண்டுமென்பார்களாக்கும். அப்படியே ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! அவர்களிலும் மோலானவர்களாய் இந்துவில் முதன்மையான உத்தியோகஸ்தராயிருப்பவர்கள் தங்கள் சமுசாரத்தோடு கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கிறார்களே! அங்ஙனமாயின்தற் கெங்ஙனம் காரணத்தொடுப்பார். உகா! இல்லை நாம் புத்தியோசமாகச் செய்தோம். இன்க் கடவுள் வணத்ததை நாம் பிரிக்கலாமா? புத்தியோசனனுங் குணப்படுகிறார்களில்லையே. நாம் என்னசெய்யலாமென்பார்களாகுதும். அப்படியே மவனவியே நீ உன்புருஷனைச் சீர்திருத்தக்கூடாதென்றொப்பு அறிந்திருக்கிறாய்? அல்லது புருஷனே நீ உன் மவனவியைத் திருத்தக்கூடாதென்றொப்பு அறிந்திருக்கிறாய்? என்று அப்போஸ்தலனுக்கிய பவுல் சொன்னதற்கேதுபோலும் பண்ணினீர்களென உசாவல்வேண்டும். காரியம்பிப்படியிருப்பதால் சுருக்கமாய் அஞ்ஞானிகளும் கிறிஸ்தவர்களும் பாராட்டுஞ் சாதிவத்தியாசம் பைத்தியமென்று சில திருட்டாந்தங் கொடுத்து முடிக்க நன்செய்கிறேன். கவது. வடதேசத்திலிருந்து தட்டுக்கேட்டு வந்தவர்களால் யாழ்ப்பாணங் குடியேறியது. உவது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து லைகொண்டவர்கள் போகச் சொச்சமாய்க் கவிறுந்து வெளிக்கிட்டவர்களால் தீருக்கோணமலை குடியேறினது. நவது. அங்கிருந்து தீர்க்கன்கெட்ட மட்டுக்களப்பினும் எம்முருக்குவந்து இவடங் குடியேறினது. மூன்றும்வடியில் நானுமோருவன். எங்களில் மலையார் தீறம். ஆதலால் நாங்கள் சாதிமில் உயர்ந்தோமென்னல் போருந்தாது. யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கும்போது மலையாரும் அப்படியே. அவ்விதமாக வடதேசத்தை நோக்கும்போது யாழ்ப்பாணத்தாரும் அப்படியே. ஆகையால் சாதிவத்தியாசமில்லவேயில்லை.

இதுவேசத்தியம் இதுவேபத்தியம். இப்படிக்கு, மட்டுநகர் கண்ணாள்.

சிவபூசைவேளையிலே கரடியை விட்டீரா!

யாம் முன்னர்த் தீட்டிய நிருபத்திலே உங்கள் கமுக ஆரம்பத்திலே நமக்காகிய ஆன்ந்த சமுத்திரத்தைத் தெளிவுத்தேரித்தோம். இப்போதும் அதைக்குறித்து அதிகம் பேசவேண்டுமா? உங்கள் நெறியமைப்புகளையும் பலவாயும் தருவி அறிந்து பூர்த்தியாகுமே. ஆயினும் பெரியவர்களே கேளுங்கள். சீரியேஞ் சொல்லினும் எப்போருள் யார் யார்காய்க்கேட்டினும் அப்போருண்மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவாதலால் காதுதூரிக் கேளுங்கள். கண்களீர் வாசியுங்கள். எண்களீர் போசியுங்கள். இவ்வாறுசெய்யாதீரேல் எவ்வாறுநுஞ்செயல் சித்தியாம். ஆசிரியர்களாக இருவரை நிறுத்தினால் லீவர் எத்தன்மையர் எனப்பார்க்கவேண்டாமா? ஒருவர் விவியவேதத்தைக்கிறிஸ்தவர்களையே வேதமென்றியாதார்போலவும் இருக்குமுதலாய்ச் சதுர்வேதங்களைக் காதுறக்கேட்கலாகாது. காதுடைத்து உறுமீடமின்று ஓடி அகன்று நிற்கும் நீசராமெனத் தம்மைக்கொள்வார்போலவும் வ்பரித நெறிமுற்றினரேல் முற்றுமுதவாமுலைக்குமுந்தையென்று காணவேண்டாமா? தாம்பு பார்ப்பாமா? பாம்பு கம்பாமா? ஒம்புமடைமை உதைப்போன்றென்று கண்டிலனே. இப்பால் நெறிநிறுத்துப் பிரபுக்களுள் தம்மடத்தே போறுத்த நெறி நிறுத்துமுற அறியாத பரமர்த்தகுருக்களை ஒறுத்தறுத்தேறிய வேண்டாமா? நும்மோடு கறுத்தகண்ணமென நம்மைக்கொள்ளாதீர் எள்ளாதீர் எள்ளினீனும் எள்ளும் எள்ளளவும் நம்மிடத்தொட்டாதே கிட்டாதே. இருளடைந்து புறம் சிவந்து மட்காரியும் பெற்ற மன்னந்தான் மன்னர் கொள்கோலுஞ் செங்கோலே செங்கோலுங் கொடுங்கோலே. ஏதப்பா மிகவாச்சரியம் கலியுகப்பூதினமென்று கண்டப்பெண்கள் கதைசொல்லக் கேட்டேன். இவையாவிரும்வரும் பயன்யாது! நீருக், இற்றைக்குச் சீலவாரிகளுக்கமுன்னே உங்கள் நெறிநிறுத்துப்பிரபுக்கள் கூட்டமொன்று வைத்துப் பள்ளிக்கூடத்திலே படிப்பியாதபடி. நீக்கப் பார்த்

தார்களே இது புத்தியூர்வமா? ஆசிரியர் ஒருவர் விவிலியவேதம் பயின்றபொழுதே நாம் நமது உத்தியோகத்தில் நன்று விவகுவோமென்ன, நெறிநிறுத்துப்புகள் சிலர் அச்சுரியோதயம் இப்பள்ளிக்கூட இருக்கின்ற வேண்டுகோளை வேறு சிலர் அகற்றாமலும் அமரபாசை அத்தராதீர் அந்தகாரம் நமக்குண்டு போதாதாவென்ன, ஒருவர், கழகம் ஆரம்பித்த நோக்கம் மறந்தீரா சைவசமய மகத்துகளாக உருத்திராட்சம் புணைந்தவர்களாக காவலத்தீரமணீந்தவர்களாகச் சும்பலால் கயிலைமலையாகக் காண்பவர்களாக மாணுக்கரை நாட்டிற் கல்லவா பாதிரிமாறையும் அவர் வேதத்தையும் பறைசேரீவழியிலே யோட்டிற்கல்லவா இதற்குத் தாரகை சாட்சி சோல்லுமறியீராவென்ன ஒருவர், அவ்வேதங் கற்பியாதீரேல் யாம் இக்கூட்டத்தொருவர் ஆவோமென்ன இன்னும் ஒருவர் ஐந்தடக்கினதாமையொன்றடக்கினையான் என்ன நின்றிடித்த முழக்கம் சென்றிடித்த மேகம் பொன்றிற்றென்ன நன்னநாயன் தாள்பிடித்த செய்தி நன்றாகக் கண்டாம் ஐந்தடக்கியவாமை மெத்தமேற் கிடத்தீழும் இராதாம் சருகைநாமும் ஆம்போல் ஒன்றடக்கினரும் ஆமே. இப்படிப் பேசுதலினால் உங்களுள் யாவரைக் குறித்தாயினும் எங்கெனச் சிவந்ததில்லை, இது சத்தியம். சத்தியமே தலைப்படவேண்டும் எனபது நமது நீதிப்படிப்பு. இது நீதி சத்திய சப்தம் மெய்மாரக்கம் சோல்வார்க்குத் துத்தியம் உண்மை தண்மை சித்திரங்கள் பரவிய சத்திரங்களிடத்தே உத்திரங்களிடத்தே உள்வெள்ளை நாடவேண்டாமா? கருமையோ வெண்மையோ காரியமாறியவர் கண்கருடா இடித்திடித்து இருபதுதரத் சொல்லவேண்டுமா ஒருமுறைசொன்னால் யுக்களக்கமையாதா? இதனால் நீவியுக்கள் அல்லீர் என்போமா? அல்லவே பின்னெப்படி? சத்திரங்கள் சகத்தீர் ஆல் சூழப்பட்டும் அவரால் தமக்கு வரும் உபத்திரவங்களைக் கவனியாதாராய் உண்மையை நிறுத்த வேண்டுமென்று அதனைப்பற்றியே பல்வாராயும் முயற்சியையும் மகத்து யாவனோ அவனே மகத்து அம்மகத்துவே நீயே மகத்து உதரவீங்கிய மகத்துக்கள் ஒரு கருத்தாய்ச் சகத்துக்கள் ஆக மகத்துக்களென்றும். இன்னும்வரும்.

உண்மையோங்கியோங்கியுதைக்கக் கடித்ததை முடியாமல் இருமுறையும் இன்னும் வருமெனச் சொன்னதாயிற்று.

விண்ணப்பம்.

கனமுமினமுந்தமையும்குணமும் பொருந்திய மகாம. ம. கனம்பொருந்திய முகாமமைக்கார மைனர்ந்துரையவர்களுக்கு வந்தனம் உங்களுதயதாரகைக்குத் தந்தனம்.

ஐயாவே, தங்களுதயதாரகையை வாசிக்குங்கற்றிவருடையோரின்றொன்றிற் சிற்றிவருடையோரின்றொன்றும் அப்பத்திரிகை அறிந்திருக்கின்றது. அதுவுமெங்குததுத் தெரிந்திருக்கின்றது. ஆகையாற்றங்கள் தாரகையின் ஸூலியமாய் ஒர் தாழ்சை அறிவிக்க மனதாயிருக்கின்றன. என்னெனில்,

கொக்கலேற்றவரும் உழுவையாவனயொருட்டிபாகலுடன் மதுரவாய்—கூடலாடிவரு சொக்கநாதருடபாடல்தேடிவரு கவியரே—கக்கரிக்கனியிலெருமை காய்த்ததும் கண்டபேரிகளிருக்கண்தால்—காமனாருகுமீதின்னீல் வெள்ளரிகாய்த்ததும் மதிப்பூத்ததும்—பத்தவத்திலொரு தாசியானவள் மார்பில் கூட்டபணியாரமும்—பாலித்திற்தொரு சட்டிவெந்தகற் கோழிமுட்டைகுஞ்சு கூவதே.

சக்களத்திபுகாரிபெற்றபிள்ளை—தமையானவன் கொண்டபின்—சகலயானவனுமவனுமாமனென்ற—தகமை கண்டுரையும் புலவீரே.

இதனதுபொருள் எங்களுடைய சிற்றிவருக்கு விள்ளாமையால் முழுதுணர்ந்த பேரியோர்கள் எழித்துணர்ந்துவீர்கொன்று நம்புகிறோம். இப்படிக்கு, உவாத்தியாயர் நாகமுத்தாபிள்ளை மாணுக்கன் வீ.

குப்புசாமி பிச்சமுத்துப்பிள்ளை. பாண்டிவள் நாட்டைச் சார்ந்த திண்டுக்கல், துளாசாமம். (வரு) செப்டம்பர், மா. யள். தே.

உதயதாரகை.

துளாசாமுலு ஐப்பசி மாதம். உசு, தேதி.

செபத்தின் அதிசயம்.

ஆபிரகாமுடைய வேலகாரன் செபம்பண்ணை, இரேபேக்கள் புறப்பட்டுவந்தார்.

யாக்கோபு செபம்பண்ணை, தேவனாதன் வெற்றிகொள்ளப்பட்டதும்வன்றி ஏசாயு தனக்குவிரோதமாக இருபது வருடக்காலமாகக்கொண்டிருந்தபகை நீங்கிற்று.

மோசே செபம்பண்ணை, ஆமேலேக்கென்பவன் முறியடிக்கப்பட்டான்.

யோசுவா செபம்பண்ணை, ஆகான் பிடிப்பட்டான். அன்னார் செபம்பண்ணை, சாமுவேல் பிறந்தான். தாவீது செபம்பண்ணை, அகீத்தோப்பெலென்பவன் நான்குகொண்டிருந்தான்.

ஆசா செபம்பண்ணை, வெற்றியுண்டாயிற்று. யோசாபாத் செபம்பண்ணை, கடவுள் தமது முகத்தைத் திருப்பினார்.

ஏசாயாவும், ஏசேக்கியாவும் செபம்பண்ணை, ஒரு இலட்சத்தென்பதையாயிரம் ஆசிரியர் பன்னிரண்டினு மணீத்தியாலத்துக்குள்ளே செத்துப்போனார்கள். தானியேல் செபம்பண்ணை, சிங்கத்தின்வாய் அடைக்கப்பட்டது.

மொத்தேகாயும், எஸ்தர் என்பவளுந் செபம்பண்ணை, ஆமான் தான் மொத்தேகாயைத் தூக்கும்படி நிறுத்தின தூக்குமரத்திலேதானே தூக்குண்டது. எஸ்து செபம்பண்ணை, கடவுள் அவர் செபத்தைக்கேட்டான்.

நேகேமீயா செபம்பண்ணை, இராசாவுடைய இருதயம் ஒரு நீம்ஷத்திலே உருக்கினது.

எலியா செபம்பண்ணை, மூன்று வருடம் மழையிலல்லாதிருந்தது.

எலியா செபம்பண்ணை, மழை மீகுதியாய்ப் பெய்தது.

எலீசா செபம்பண்ணை, யோர்தான் நதி இரண்டாய்ப் பிரிந்தது.

எலீசா செபம்பண்ணை, ஒரு பின்னா உயிர்த்தது. திருச்சபையார் செபம்பண்ணை, பேதுரு தேவனாதனால் விடுதலையானது.

பவுலுந், சீலாவுந் செபம்பண்ணை, மறியல்விட்டுக்கதவுக்கள் திறவுண்டு, அவர்களைக் கட்டியிருந்த கட்டுகள் தெறித்தன.

யாழ்ப்பாணம்.

வேதாகமத்திருத்தலன்பொருட்டுச் சென்னப்பட்டினம் போயிருந்த கனம்பொருந்திய இஸ்போல்டிங், பேர்சில் ஐயரவர்கள் இந்தமாதம் இருபத்தொராந்தேத் சனீக்கிழமை பின்னோம் பரித்தீத்துறையில் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

தேகசெளக்கியவீனம் காரணமாக இவ்விடத்தை விட்டு அமேரிக்காவுக்குப்போன கனம்பொருந்திய கோபுஜரும் அவர் சமுசாரமுந் சரிசுகத்துடன் கற்குத்தாவீர் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

உத்தியோகநியமீதம்.

சலாபத்துக்கச்சேரிக்கு இரண்டாங்கு கலக்கட்டராயிருந்த மெஸ்தர் துவைநம் துரையவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கச்சேரிக்கு இரண்டாங்கு கலக்கட்டராகவும் இவ்விடத்திற்கு இரண்டாவதாயிருந்த வேலித்துரையவர்கள் சலாபத்துக்கிரண்டாவதாகவும்,—சுப் பிறீங்கோட்டுக்கனம்பொருந்திய இஸ்தாக்குத்துரையவர்கள் இரண்டாம் அயிட்டிங்கு நீதியத்தியாகவும், கனம்பொருந்திய தெம்பிளத்துரையவர்கள் மூன்றாம் அயிட்டிங்கு நீதியத்தியாகவும் நிகழ்க்கப்பட்டார்கள்.

கண்டி.

பிறகிட்ட ஆடி மாதம், உசு ந. தேதி முகவனாகக் கண்டியைச்சேர்ந்த மாத்தவன், குருநாகல் என்ற இரண்டு ஊர்களிலும் இராச்சியப்பிராலன முறைமைக்கு விரோதம்பண்ணி ஊரைக்குழப்பினதைப்பற்றி நியாயவீசாரணைக்குக் கொண்டுவந்த காரியம் நூற்றிருபது. அவற்றில்,

சாகுமப்பதீர்த்த காரியம்	யஅ
சீவியகாலமும் பிறவுருக்கேற்றப்பட்டகாரியம்	க
பத்தினுவு வருடத்திற்குப் பிறவுருக்கு	யஏ
பத்து வருடத்திற்குப் பிறவுருக்கு	க
ஒழுவருடத்திற்குப் பிறவுருக்கு	கூ
கரோமான ஊழியத்துக்கும் மறியலுக்கும்	ச
சரிர்ஆக்கிண்படும்படி	நாந
சரிர் ஆக்கிணக்கும் மறியலுக்கும்	உசு
குற்றமில்லையென்று விடுதலையண்ணினது	அ

ஆக. மடய.

மேலும் இந்தப் புரளியில் ஏற்பட்டிருக்குஞ் சகலமான பேருடைய ஆஸ்தி சம்பத்துக்களெல்லாம் பற்றிமுதலாக்கப்பட்டுமென்று கோவரண தேசாதிபதியவர்களால் உண்டான கட்டவாப்படி பற்றிமுதலான பொருட்களின்விலை யருது. அல்லது உயது. பவுணுக்குப்பெறும்.

தலைவரிப்பணம்.

பதினெட்டு வயதுதொடங்கி அன்புதவயதுக்குட்பட்ட சகலமான ஆண்களும் கீழமையொன்றுக்கு ஆறுநாள்தீதம் தேறனுமியுஞ்செய்யவேண்டுமென்று இலங்கைத்தீர்தீர் கோவரணதேசாதிபதியவர்களும் மந்திராலோசனைச் சங்கத்தாருமன்பே

ண்ணின் கட்டவா பெறுமானதென்று இராசாத்தியவர்களால் மெச்சிக்கொள்ளப்பட்டதென்றும், இதனடுத்துவரும் துளாசகம். ஆண்டு ஆன் மாதம் முத்திரேத் முகவனாக இக்கட்டவா பெல்கொண்டு வழங்குவதென்றும் விளம்பரம்பண்ணப்பட்டது. மேலும், புத்தசமயக்குருமார் தெரு ஊழியஞ்செய்வது அவர்கள் சமயப்பிரமாணத்துக்கு மற்றும் விலக்காய் இருக்குதென்று கண்டபடியால் இந்தக் கட்டவாயிலிருந்து அவர்களைப் பிறநீங்கல்பண்ணி இருக்குது.

லாகோர்.

பஞ்சநதியென்னும் காரணம்பெயரையுடைய லாகோர்லுள்ள மூலுராசா என்னும் ஒரு அதிகாரி இங்கு விசுகாரருடைய இராட்சியத்திற்கு விரோதமாக எழுப்பி இவ்விடத்திற்கு தூதாகவந்து இரண்டுஇங்கிலீசுகாரரையும் வெட்டித் துண்டம்பண்ணிப்போட்டான். இன்னும் நூற்றூர், அற்றுக் என்னும் நகரிகளிலும் கோலப்பிங்கமென்பவருடைய தூராலோசனையினால் இங்கிலீசுகாரருடைய இராட்சியம் விரித்திப்பாதுபடி அத்தைஅழிக்கும் முகாந்தரமாய்க்கண்டடி நாட்டில் நடந்த மாதிரியாய் வெகு புரளிகள் நடந்துவருகின்றன. சீக் அதிகாரிகள் இங்கிலீசுகாரருக்குவீசெய்வார்களென்று காத்திருக்கிற தருணத்திலே அவர்கள் இங்கிலீசுகாரருக்கு விரோதமாகத் தங்கள் பட்டையங்களை உருவத் தயாராயிருக்கிறதற்கான கோலத்தைக்காட்டியிருக்கிறதனால் அந்த அதிகாரிகளில் இன்மேல் யாதாமொரு நம்பிக்கை வைக்கிறதற்கான நோக்கத்தைக்காணவில்லை. அவர்கள் மூலமாய்த் தானே இந்தப் புரள் உண்டுபட்டதென்று இங்கிலீசுகாரர் அத்தாட்சியாகக் கண்டு அவர்களைப் பற்றிமெத்தக் கவனமாயிருக்கிறார்கள்.

தாரகாபதியவர்களுக்கு வந்தனம் தந்தனம்.

ஐயாவே,

நான் பின் எழுதும் இரண்டு வினாக்களையும் தங்கள் தாரகையின்கண் பதிப்பித்துக் கற்றதேவப்பத்தர் அவர்கள் அருளும் உத்தரவுகளை அடியேனுக்கும் என்மேல்வாருக்கும் அறிவிக்கும்படி மன்றடிக்க கேட்கிறேன்.

நல்லூரிலிருக்கும் எனது ஓர் சீனேகிதன் அந்த நல்லூரில் பாதிரிமார் கூட்டங்களில் வாசித்துவரும் செபமாலைப்போத்தகம் என்று பெயருள்ள ஓர் பொத்தகம் தந்தார். அதில் உவெசீலியன் பாதிரிமார் எங்களுக்குக்கொடுத்த விவிலியவிலிருக்கும் பொத்தகங்களுடன் அதில் இல்லாத வேறும் அநேகபொத்தகங்களின் பெரைக்கண்டும் சிறிஸ்துவானவர் (Hell) என்ற இடத்திற்கு மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டதன்மேற் போனார், என்றும் இருப்பதைக் கண்டும்கவும் மனவையுழற்றுத் தாரகையைவாசிப்பவர்களிடத்தில் வினாவேண்டினன்.

மேற்சொல்லப்பட்ட நல்லூரின் பாதிரிமார் வைத்து வாசிக்கும் விவிலியவோ அல்லது எங்கள் ஐயமார் எங்களுக்குக் கொடுத்த விவிலியவோ, எது பூரணமான பொத்தகம் அல்லது முழுவிவிலி?

சிறிஸ்துவானவர் மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டதன்மேல் (Hell) என்ற இடத்துக்குப் போனாராம். அது எந்த இடம்?

தயவுபண்ணி விடை அருளுங்கள். எனக்கு விளங்காத சில கேள்விகளை இன்மேல் வரும் இலக்கத்திற்கு எழுதியனுப்புவேன்.

இப்படிக்கு,

கட்டைவேல் சுந்தர் வீரகத்தி. உவெசீலியன் மீசியன் பள்ளிக்கூடத்து மாணுக்கன்.

கட்டைவேலியிற் சுந்தர் வீரகத்திக்கு.

“தள்ளுபடியாகம்” என்னப்பட்ட சிறிது புத்தகங்கள் பழைய புதிய ஏற்பாடுகளைப்போலத் தேவமுலமாயெழுதப்பட்டதென்றெண்ணியல்ல, அவற்றின் சீலபல நூனகாரியங்களில் இருப்பதினும் பழைய ஆகமங்களாயிருப்பதினும் அவற்றையும் பழைய புதிய ஏற்பாடுகளோடே சேர்த்துச் சீலவேளகளில் அச்சடிப்பதுண்டு. மேலும் இப்பின்கோப்பெலென்னப்பட்ட சபையாருந் தாங்கள் வழங்குந் செபமாலைகளிலும் இந்தத்தள்ளுபடியின் ஆகமத்திலிருந்து சிறிது பாடங்களையெடுத்துப் பிரயோகிக்கிறார்கள் அதேனென்றமெக்கு விளங்காதது. அப்படிச் செய்வதில் யாதாமொரு புண்ணியம்ருக்குமென்றதாக அச் சபையைச்சேர்ந்த குருமார் எண்ணவில்லையென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

“சிறிஸ்துவானவர் மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டதன்மேல் நரகமென்ற இடத்துக்குப் போனாரோ” அல்லவோவென்பதை யாற்றுவார்! அவர் மரித்ததன்பின் “கல்லறைக்குப் போனார்” என்ற கருத்தாய் அவர்கள் பாவியத்துவருகிறார்கள். இது சரிநியாயமல்லவென்று பயபத்தியான சிறிது இப்பின்கோப்பாலியர் தங்கள் செபமாலைகளின் பிரயோகியாமல் விட்டுத் தள்ளியிருக்கிறார்கள்.

MORNING STAR.

Jaffna, October 26th, 1848.

SKETCHES OF THE JESUITS.

III.—Their principles of Morality.

The Jesuits are charged with subverting the foundations of true morality, by the doctrines they inculcate. A brief examination of these doctrines is sufficient to show that the charge is well founded.

1. The Jesuit Doctrine of *Probability*. The meaning and application of this doctrine is thus defined and stated by different Jesuit writers. "When, upon any moral question, two different opinions are entertained by any celebrated casuists, of which opinions the one is *more probable and in conformity with the law*, the other *less probable but more agreeable to our desires*, we may lawfully put the latter in practice." Any opinion is to be regarded as probable, which has for it the authority of "one good and learned doctor." "Of two contradictory probable opinions," says a Jesuit writer, "touching the legality or illegality of any human action, every one may follow in practice or in action that which he should prefer: although it may appear to the agent himself *less probable in theory*." "He who follows the *less rigid and less probable* opinion," says another, "*cannot sin*." "If," says another, "a subject thinks it probable that a tax has been unjustly imposed, he is not bound to pay it."—"I think it probable," says another, "that the cloak which I possess is my own; yet I think it *more probable* that it belongs to you;" in such a case, "I am not bound to give it up to you, but I may safely retain it." A judge, says another, where two opinions are equally probable, may for the sake of a friend, lawfully pronounce sentence, according to the opinion which is more favourable to the interest of that friend. He may, moreover, with the intent, to serve that friend, at one time judge according to the contrary opinion, provided only that no scandal result from the opinion.

Now, as no Jesuit can ever be in want of the authority of "one good and learned doctor" for any sin he may wish to commit, and as the concurrence of one authority with his desire, renders it lawful for him to commit any sin, there is no transgression whatever of any of God's commands which he may not lawfully commit!

2. The doctrine of *Philosophical sin*. By this is meant the lawfulness of "*any action contrary to the dictates of nature and right reason*, done by a person who is ignorant of the written law of God, or doubtful of its meaning."

3. The doctrine of the *direction of intention*. By this is meant "that actions intrinsically evil, and directly contrary to the divine law, may be innocently performed by those who have so much power over their own minds as to join, *even ideally*, a good end to the wicked action contemplated."—"In other words, for a *good end*, any wicked action may be lawfully perpetrated.—In illustration of these principles hear what the Jesuits themselves say: "We may," says father Bauni, (not only not love, but may) wish harm to our neighbour without sin, when we are pushed upon it by some good motives." "A mother," says Bonacina, "is guiltless who *wishes the death of her daughters*, when by reason of their deformity or poverty, she cannot marry them to her hearts desire." "It is lawful," says father Fagundez, "for a son to rejoice at the murder of his parent, committed by himself, in a state of drunkenness, on account of the great riches thence acquired by inheritance." "This doctrine of father Fagundez," adds Gobat, "which may seem a paradox, is true in the *ory*, although it may be dangerous in practice." If a son, says Tambourin, desire the death of his father, not as an evil to him, but as a good, or cause of good, to himself, because by his death he will succeed to his estate, it is plain that he may do it lawfully.

"Servants," says Valerius Reginald, "are excused both from sin and restitution, if they only take (from their masters' property) in *equitable compensation*." "It is not a mortal sin," says Emmanuel Sa, "to *take secretly* from him who would give if he were asked, although he may be *unwilling* that it should be taken *secretly*."

A merchant, says father Tolet, who cannot sell his wine at a *fair price*, either on account of the injustice of the judge, or through fraud of the purchasers, who have agreed among themselves to be few in number to lower the price, "then, he may diminish his measure, or mix a little water with his wine, and sell it for pure wine of full measure, demanding the full price, provided only that he does not (in words) tell a lie."—When a person is accused of having ate something forbidden he may swear, says Fillineus that he has not eaten such a thing, adding in a subdued tone, or mentally—to-day. "When," says Sanchez, "one goes to swear, or when one is pressed to take an oath, say *Uro*, which signifies I *burn*, instead of *Juro*, I swear, which whether you burn or not, would be but a venial lie at most." "If you are prepared," says Valerius Reginald, "to give false evidence against me, by which I should receive sentence of death, and I have no other means of escape, it is lawful for me to kill you, since I should otherwise be killed myself." "If a judge had been unjust," says Fagundez, "and had proceeded without adhering to the course of the law, then certainly might the accused defend himself by *assaulting*, and even *killing the judge*." "It will be lawful for an ecclesiastic," says Francis Amicus, "or one of a religious order to kill a calumniator." "The calumniator," adds Airault, "should *first be warned* that he desist from the slander, and if he will not, he should be killed, not *openly*, on account of the scandal, but *secretly*." "To put them (Protestant or non-Romish princes) to death," says John Mariana, "is not only lawful, but a laudable and glorious action."

Such are some of the doctrines of the Jesuit Order, with the expositions of them given by their own writers. If the body is calumniated by such testimony the authors of the calumny are Jesuits. The extracts we have made, are given as quoted in a Lecture on the Jesuits by Rev. Dr. Duff, of Calcutta, first published in the Calcutta Christian Observer.—It will be seen that every command of the Decalogue is set at defiance by these ingenious casuists. The inmates of hell could scarcely desire more latitude of wickedness than is given in their writings, and it is to be feared that their practices have too often corresponded with their theories. Certain it is that they have ever adopted as the basis of their conduct that *whatever* would promote the *interest of their Order*—was lawful and expedient. "All things to all men" without limit of morals—if only the power of the Order can be extended. "To acquire more easily an ascendancy over persons of rank and power they propagated a system of the most relaxed morality, which accommodated itself to the passions of men, justified their vices, tolerated their imperfections, and authorised almost every action which the most audacious or crafty politician could wish to perpetrate. To persons of stricter principles they studied to recommend themselves by the purity of their lives and sometimes by the austerity of their doctrines."

The Parliament of Paris in 1762 recorded the following judgment, as an expression of its opinion on the doctrine of the Jesuits:

"The Court has ordained that the passages extracted from the Books of one hundred and forty-seven Jesuit authors having been verified, a collated copy shall be presented to his Majesty, that he may be made acquainted with the wickedness of the doctrine constantly held by the Jesuits, from the Institution of their Society to the present moment, together with the approbation of their theologians, the permission of Superiors and Generals, and the praise of other members of the said Society—a doctrine, authorizing robbery, lying, perjury, impurity, all passions, and all crimes; inculcating homicide, parricide and regicide; overturning religion in order to substitute in her stead, superstition, and thereby sanctioning magic, blasphemy, irreligion and idolatry. And his Majesty shall be most humbly entreated to consider what results from instruction so pernicious."

A diamond is best when set in gold; and goodness is most illustrious when supported with greatness.—A man deserves to be accounted wise, while he seeks wisdom; but as soon as he thinks that he has acquired it, he is a fool.

CHURCH MISSIONARY SOCIETY JUBILEE.

Fifty years having passed since the establishment of the Church Missionary Society, its Committee have wisely resolved to improve the occasion, by inviting the friends of the Society in different parts of the world to unite in *Jubilee* meetings, for the purpose of expressing their thanksgivings to God for past mercies received,—of humbling themselves before Him for their inadequate returns of love and service, and of quickening their future exertions in this holy cause. It is proposed by the Committee to open a special Fund, on this occasion to be denominated "The Church Missionary Jubilee Fund"—which is to be applied under the direction of the Committee—in augmentation of the Society's Fund for disabled missionaries; for providing a Boarding School for Missionaries' children; for instituting a Fund to assist Native Christian churches to support their own ministers and institutions; and for the erection of Seminary and School buildings in connection with their Foreign Missions, &c.

The hope is expressed that the friends of the Society, will not appear before the Lord on this occasion "empty-handed," but, without reference to their accustomed contributions, will, at this time, freely and gratefully present their liberal *Thank Offerings* in memorial of the Lord's goodness in conducting the Society from so small beginnings to the high and conspicuous position which it now occupies among the great agencies employed by the Church and honoured of God—for evangelizing Pagan nations.

A Notice of the meetings to be held in commemoration of this occasion in connection with the Society's Mission in Jaffna is given below.

The occasion, being *one only* in the life of an individual, should give it interest and importance in the feelings and contributions of the friends of the Missionary cause.

CHURCH MISSIONARY SOCIETY JUBILEE.

The friends of the Church Missionary Society are respectfully informed that the services commemorating the 'Jubilee' of the Society are arranged as follows, viz:

ENGLISH SERVICES.

On Wednesday Nov. 1, at St. John's Church Chundicuty at quarter to 7, P. M.—the sermon by the Rev. J. O'Neill.

Sunday Nov. 5, at the Fort Church, at 11, A. M. by the Rev. J. T. Johnston.

PORTUGUESE SERVICE.

On Sunday Nov. 5, at the Fort Church, at 4, P. M. by the Rev. J. C. Arndt, Colonial Chaplain.

TAMIL SERVICES.

On Wednesday Nov. 1st, at Copay at 7, A.M. (on the site of the new Church now in course of erection) by the Rev. Gabriel Mootokistna, Colonial Chaplain.

On Wednesday Nov. 1st, at Nellore Church at 11, A. M. by the Rev. R. Pargiter.

On Wednesday Nov. 1st, at St John's Chundicuty, at 4, A. M. by the Rev. J. C. Arndt, Colonial Chaplain. Collections in aid of the "Jubilee fund" will be made after each service.

Subscribers names to the 'General Fund' or any local object of the Mission, will be thankfully received by any of the Clergy in Jaffna.

THE WONDERS OF PRAYER.

Abraham's servant prays—Rebekah appears.
Jacob wrestles and prays—the angel is conquered and Esau's mind is wonderfully turned from the revengeful purpose he had harbored for twenty years.
Moses prays—Amalek is discomfited.
Joshua prays—Achan is discovered.
Hannah prays—Samuel is born.
David prays—Ahiathopel hangs himself.—
Asa prays—a victory is gained.
Jehoshaphat prays—God turns away his face.
Isaiah and Hezekiah pray—one hundred and eighty-five thousand Assyrians are dead in twelve hours.
Daniel prays—the lions are muzzled.
Mordecai and Esther fast—Haman is hanged on his own gallows in three days.
Ezra prays at Ahava—God answers.
Nehemiah darts a prayer—the king's heart is softened in a minute.
Elijah prays—a drought of three years succeeds.
Elijah prays—rain descends apace.

Elisha prays—Jordan is divided.
Elisha prays—a child's soul comes back.
The Church prays—Peter is delivered by an angel.
Paul and Silas pray and praise—the doors of the prison were opened and every man's bands were loosed.

Dr. Holland says, "That if persons are always supposing that they are liable to a certain distemper, the nerves will so act on the part that it is very likely to come upon them."

CATHOLIC ANNOTATIONS.—From the New Testament with annotations approved of by the most Rev. Dr. Troy, R. C. Archbishop of Dublin in 1816.

"The Church service of England being in heresy and schism, is therefore not only unprofitable, but damnable."
Annotations on Acts 10. 9.

"The prayer of a Protestant cannot be heard in Heaven."
Annotations on John 15. 7.

"The Translators of the English Bible ought to be abhorred to the depths of hell."
Annotations on Hebrew 5. 7.

"A Christian is bound to burn and deface all heretical books, for example the English Bible."

TRUCKLING CHARACTER OF ROMAN PRIESTS IN FRANCE.

Romanism enjoyed, during the reign of Louis Philip, very great favor. The king showed himself very kind and obliging to the popish clergy; he ardently wished to gain their favor, and to be recommended by them to the good will of the nation. The officers of government, from the minister of state to the village mayor, followed the example of their sovereign. The prefects of departments, the king's attorneys, even the army officers were extremely complaisant to the bishops, and it seemed, indeed, as if the times of Charles X. were returned!

Louis Philip hoped by this means to settle the crown on his head, and to give endurance to his dynasty. But he made a false calculation. His sympathies for the priests lessened rather than increased the number of his friends. The French people fear more than any thing the priestly rule. They remember that the Romish priests provoked, in former days, the St. Bartholomew massacre, the revocation of the Edict of Nantes, and kindled the flames of civil war. They have not forgotten that these ambitious and greedy priests impoverished the country by monopolizing property, exhibited unrelenting intolerance, and encouraged the efforts of despotism against the liberties of the people. These facts of history inspire France with deep distrust against all that tends to increase the power of priests, or to give them the right to interfere in civil matters; and I have no doubt that the conduct of Louis Philip towards them contributed to hasten his fall.

The priests readily accepted all the king's kindness; they opened both hands to grasp the honors and the money which the government lavished upon them; but so soon as Louis Philip met with a reverse, they abandoned him. Trust, then, to the fidelity or the gratitude of priests! They are devoted only to themselves and the interests of their caste. Mark, for example, how they acted towards Napoleon. The emperor had given back to them their churches; he had restored their authority, and employed his vast power to conclude a new concordat with the holy see. The bishops prostrated themselves at the knees of the great captain so long as he was victorious; but the day after his fall, they loaded him with insults and curses. So it has happened to Louis Philip. The popish prelates turn their back upon him as soon as they see him in misfortune; and now, by a sudden change of opinion and language, they come to offer their adhesion to the Republican government.—*Cor. N. Y. Obs.*

NEW ORDINANCES.

The following are the titles of several Draft Ordinances, published in the Government Gazette of the 14th instant.

"To alter in certain respects the Ordinance No. 8., of the year 1848, and to extend its operation to the maintenance of Public Tanks and other means of irrigation."

"To remove doubts concerning the validity of Grants of Land in this Island."

"For determining the rate of interest on money lent by the Loan Board."

"An Ordinance to enable Etierme Amy, an alien, to hold lands in this Island."

"An Ordinance to naturalise Gabriel Benedict Worms."

"An Ordinance to naturalise Maurice Benedict Worms."

APPOINTMENTS.—W. C. TWYNAM Esq. is appointed assistant at Jaffna to the Govt. Agent for the Northern Province.

J. BAILEY, Esq. acting Assistant at Putlam to the Govt. Agent for the North western Province.

The Hon. J. STARK, Esq. to act provisionally as senior Puisne Justice of the Supreme Court in the absence of the Hon. W. O. CARR, Esq.

The Hon. C. TEMPLE, Esq. to act provisionally as second Puisne Justice of the Supreme Court in the room of the Hon. J. STARK, Esq.

THE ROAD ORDINANCE.—The Ordinance No. 8, 1848—"to make Provision for the formation and improvement of the means of communication in this Island,"

has received the sanction of Her Majesty.

The Draft Ordinance, for amending No. 8, provides—that the liability to labour upon the Roads is to commence on the 1st June, 1849; also that any person liable to labour may work by a substitute; also that unappropriated labour may be applied towards the formation and repair of public Tanks.

Buddhist Priests are also to be exempted from performance of labour, on the ground that by the tenets of their religion such labour is forbidden them and they are not allowed to acquire money or other property.

COURTS MARTIAL SENTENCES.—By Returns laid before the Legislative Council it appears that the Courts Martial, in their sittings from the 29th July to the 26th September had 120 cases for trial, which were thus disposed of

Sentenced to death	18
Transportation for life	1
“ for 14 years	17
“ for 10 years	1
“ for 7 years	9
Imprisonment with hard labor	4
Corporal punishment	33
Corporal punishment and imprisonment	29
Acquitted	8

TOTAL 120

The value of property belonging to parties engaged in the rebellion that has been sequestered, is supposed to be between £15,000 and £20,000.

RETURN OF THE AGENT.—Mr. Dyke, who has been absent some two months or more on circuit through the district, was expected to return to Jaffna yesterday.

MISSIONARY.—The Rev. Messrs. L. SPAULDING, and P. PERCIVAL, arrived at Point Pedro on Saturday, P. M. the 21st inst. having been eleven days from Madras.—Rev. E. COPE and family have arrived at Calcutta, on their return from Jaffna to the United States.

MADRAS—Revision of the Tamil Scriptures.—The Joint Committee of the Madras and Jaffna Auxiliary Bible Societies, now in almost daily session at Madras, are busily engaged in the revision of the proposed Version of the Tamil Scriptures. The undertaking is in a forward and encouraging state.—*Madras Christian Inst. Sept.*

INSURRECTIONARY MOVEMENTS IN THE PUNJAB.

Late accounts from India represent the Punjab, as in a general state of insurrection; and the necessity of its reconquest a matter of grave calculation, if not of certainty. The standard of rebellion was first raised in Mooltan by Dewan Moolraj, a native chief who cut off two British officers sent on some errand of Government to his camp. Operations have been carried on for some time against his entrenched fortress by a Government force and several outposts taken; but the defection of Shere Singh, with a large body of native troops from the British camp has obliged General Whish, the Commander, to raise the siege and fall back several miles to a strong position, for his own safety. Insurrections have broken out also at Noorpoor and Attock, and are supposed to be parts of a general conspiracy planned by Golab Singh, for the extirpation of British power. No reliance can be placed on the fidelity of the Sikh chiefs, who, it is feared would, on the first hopeful occasion turn their swords against the British. Several of them are more than suspected of encouraging the rebellion and have been put under strict surveillance. "It would be idle," says the Friend of India, "to conceal from ourselves or from others, that our position in the Punjab, surrounded by open foes and treacherous friends, is at the present time most critical. It is said by the Meerut paper that General Ventura is in the Punjab directing these movements; but even without the aid of his military experience and judgment, the universal feeling of insubordination which animates all the Sikhs, gentle and simple, the existence in the field of armies amounting to more than 25,000 men against us, and the doubtful fidelity of Golab Singh, render it necessary for us to put forth all our strength to maintain our footing in that country, and to prevent the rolling down of another tide of barbarian fury on our own provinces. If we should meet with any reverses, an army of 60,000 men would immediately appear in the field against us, as fully equipped, and as formidable as that which it cost us four victories to drive across the Sutlege."

OVERLAND NEWS to Sept. 7.

Parliament dissolved the 5th Sept. and the Queen gone to Scotland, the weather splendid, harvest prospects much improved, grain falling, Potatoe plague limited to one-fourth of the crop. Perfect internal tranquillity and a slight revival of trade.

Budget.—Sir C. Wood announces that the expenses of the year exceed the income by three and a half millions; for one third of this he could provide, for two millions he must raise a loan. Mitchell being too weak for hard work at Bermuda is employed as hospital orderly.

A new Danish armistice is ratified and the blockade raised. Lord John Russell is in Dublin. Arms have been found buried under the floors of the fever hospital in Waterford and in other extraordinary places.

Cavaignac has declared that the existence of the Republic depends on Paris remaining in a state of seige; in many parts of France the white flag has been hoisted.

The French army is 548,000 strong; expenses this year seventeen millions sterling! Lamoriciere commands the army of Italy. Piedmontese again defeated by Radetsky who is decorated with the order of St. George by Emperor Nicholas. Serious riots in Berlin and Vienna. The Jesuits banished from Sardinia. The citadel of Messina still holds out. Louis Blanc is in London. O'Gorman has escaped; many gentlemen are in arrest for treason in Dublin and the south of Ireland. Sir C. Napier's fleet has put to sea to capture an American expedition which has sailed from Texas, expecting to find Ireland in arms. It consists of disbanded soldiery late from Mexico with 12 pieces of cannon and many Irish Officers. There is barely food in Ireland to support the population till the beginning of January.

The Prorogation of Parliament was a splendid sight, a lovely day and London in a transport of loyalty. The French Premiers Guizot and Louis Blanc were present.—*Examiner.*

To the Editor of the Morning Star,

MY DEAR SIR,

Be pleased to insert the following communication in your valuable periodical and favor me with plain answers to my two questions, viz:

A friend of mine at Nellore presented me a copy of Common Prayers used by the Church Missionaries, in which I find additional names and order of books of the Bible, which I do not find in the Bible given to us by the Rev. P. Percival and his fellow laborers who are the Wesleyan Missionaries.

I know that either of the sects have a Bible not complete.

Pray tell me which of them has an imperfect Bible? And whether or not Jesus Christ went down to hell after his Crucifixion?

I have some other difficult points which I shall regularly send your paper at another opportunity.

I am, your most obt. Student,

CANDER VERAGUTTY.

ANSWER.—The Books called "Apocrypha," are sometimes published in connection with the Old Testament, not as a part of Holy Scriptures, but as books interesting from their antiquity and wisdom. Some of the Reading Lessons in the Church Service are taken from the Apocrypha—why, we do not know—but we understand, they are not regarded by their Clergy as possessing any authority.

Nobody knows that "Jesus Christ went down to hell after his crucifixion." That phrase in the Apostles' creed is generally understood to mean simply—that he went to Hades or the grave, or the place of departed spirits. It is considered an objectionable phrase by many good Churchmen, and is sometimes omitted in the recitation of the Creed.

A QUESTIONABLE CHARACTER.

DEAR STAR,

There walks about in this Province a middle-aged, grave gentleman, who is of a very pious appearance; he has not got any fixed residence; he is of an itinerant profession, having business to do always with the people of the higher walks of life, who are dispersed over the Province. He is disregarded by the middle classes; but shunned with the utmost dislike by the lower ones, who only seem to be acquainted with the interior of his principles. He generally speaking, finds, at some times, costly, and, at other times very kind and hearty welcome at the places of those who call themselves gentlemen. He, now and then, breakfasts and dines at the residences of civilians, but invariably sits at tea, sups, and lodges at night by turns in Mission stations, where, to his great satisfaction, he finds the most hearty welcome and holds the longest discourses, as occasion may be afforded by past, present, and future events. His manners, at first sight are agreeable; his look amiable and his address pleasing and amusive. He is (justly or unjustly I cannot say) charged by the rightminded with the possession of enchantments and the practice and application of them very successfully in several thousand cases; although he has had since his entrance into this Province, the mortification to lament over one or two unsuccessful attempts, owing to the resistance he met with from persons of opposite principles. On examination, the interior motive of the proceedings of this personage seems to be very destructive to the community. He sets friends and neighbors at variance, destroys the credit due to one another, demolishes the dearly purchased fabrics of trust and reputation which were erected at the expense of health, wealth, and convenience; and, in short, possessing a commission from Hell, his vow of engagement is such that he will not return to the land of his nativity before he should in the course of a few moons more, banish Christian charity altogether from the hearts of individuals and fill the vacuum with the hellish dispositions of an universal suspicion and distrust. I have seen him calling several times upon the heads of our department and experiencing more than ordinarily magnificent welcome and accommodation. I have been enabled by the light of the Gospel to discover, in part, the secret motives of this personage and requested a certain number of my faithful friends to lie in wait for him. A reward also is set upon his head the amount of which is to be sustained in equal shares by the the Hon. Messrs. the Right Minded—the Good-Hearted—the Man of Principle,—and No player with Conscience, who are the only and exclusive victims of his self; and, in consequence, the objects against whom his deluded votaries direct all the shafts and showers of a Neronian persecution.

I am sure he will be caught before you commence your next revolution when I shall lay before your readers a full account of him. But by way of preparing them to receive such a bit, will you give a corner to this in your valuable paper and oblige

Your obt. servant,

T. H.

TO CORRESPONDENTS.

An "Earnest Inquirer" is received, and will probably appear in our next.